

Aeschinus dicit apud Terentium patri:

« Tu potius deos comprecare: nam tibi eos, certo scio,
« Quo vir melior multo es, quam ego, obtempera-
turos magis. »

Primus est deorum cultus, deos credere: deinde reddere illis maiestatem suam, reddere bonitatem, qua sine nulla majestas est. Scire, illos esse, qui praesident mundo, qui universa vi sua temperant; qui humani generis tutelam gerunt, interdum curiosi singulorum. — — Vis deos propitiare? bonus esto. Satis illos coluit, quisquis imitatus est.

Optime honorat deum ille, qui mentem suam, quantum fieri potest, similem deo facit.

Dilige deum plus, quam animam. Si non diligis deum, non ibis ad deum. Non amabis dominum deum, nisi aliquid simile dei habueris.

Conandum est, ut efficiamur similes deo, quantum licet homini. Homo autem efficitur similis deo, prudentia, justitia, sanctitate.

CAPUT VIII.

MENS BONA, ET INVENTIO ARTIUM VENIUNT A DEO.

1. Virtus utique nec doctrina, neque natura nobis aderit, verum divina sorte.

Non dat natura virtutem: ars est, bonum fieri. Ad hoc quidem, sed sine hoc nascimur: et in optimis quoque, anteaquam erudias, virtutis materia, non virtus est.

Bonus vir sine deo nemo est. An potest aliquis supra fortunam, nisi ab illo adjutus, exurgere? Ille dat consilia magna et erecta. In unoquoque honorum (quis deus, incertum est) habitat deus. — Si hominem videris interritum periculis, intactum cupiditatibus, inter adversa felicem, in mediis tempestatibus placidum, ex superiore loco

Terent Adell. 4, 5. — Sexti Sentent. 396. — Sent. 107, 458, 456. — Plato Theaet. p. 129 B.
Cap. VIII. Plato in Menon. p. 427. — Sen. ep. 90. — ep. 41.